

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

14. évfolyam 4. szám - az Úr 2013. évének április havában

A Hit éve 7. – Egyházmegyék a hitévi programokról és a hitről

A következő három hónapban megfigyeljük, hogy a különböző egyházmegyék milyen szempontokat helyeznek első helyre a hit évének tiszteletére. Az ide vonatkozó nyilatkozatok a Magyar Kurír oldalán részletesebben is olvashatók.

Blankenstein Miklós, az Esztergom-Budapesti egyházmegye pasztorális helynöke számára a hit évének feladata, hogy megmutassa: él és működik az Egyház. Azok látják eleven valóságában, akik, benne vannak. Egyházmegyei szinten alkalmat kell teremteni együtt ünnepelni a hit ajándékát. Egész napos papi találkozó keretében elhangzottak tanúságtételek és tanítások a hit évéhez kapcsolódó témákról, amelyek a tematikus év plébániai megünnepléséhez is segítséget nyújtottak. A hit éve közepén is célszerű tartani egy napot, amikor a hit ajándékát ünnepelem. Jól összekapcsolható a vértanúságig megélt hit a tematikus év témájával, a hit átadása, önátadás gondolatkörével. A hitről szóló beszélgetésekben közösségek tettek tanúságot arról, hogy a hit él, és ez az élő hit tartja őket össze. Azt mutatták meg, hitük szempontjából milyen jelentősége van az aktuális tevékenységeknek, hogyan adják át a hitet. Plébániák, iskolák, karitászcsoportok, szerzetes közösségek, lelkesítő mozgalmak képviselői, hitoktatók a program által megerősítették az egyházmegye identitását. Sikeres élményt, közösséget adni, hiszen aki benne él az Egyházban, azt hordozza a közösség megtartó ereje, aki kimarad, az valami fontosról lemarad. Az együttlét azt közvetítette mindenkinek, hogy él és működik az Egyház. Vonzása másokat is meghívhat. Minden felnőtt kereszténynek feladata a misszió.

Pápai Lajos a Győri egyházmegye püspöke újévi körlevelében beszélt a hit évéről, melyben a Szűzanyára, minden hívő példaképére tekintünk. Ő boldog, mert hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki. (Lk 1,45) Hite, az Isten Szavára mondott igenje kellett ahhoz, hogy Isten Fia belépjen történelmünkbe, elhozza a felszabadító megváltást. A Szűzanya Jézus Krisztust adta nekünk. Ő a mi hitünk alapja és forrása. Az apostoli Egyház igehirdetése tényközlő tanúságtétel. Szt. Péter és János mondták a főtanács előtt: „Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk.” Péter így buzdítja a híveket is: „Legyetek mindig készen rá, hogy mindenkinek megfeleljetek, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek.” (1Pét 3,15) A hit évében Jézust kell jobban megismernünk, hogy hinni tudjunk benne. El kell mélyítenünk Krisztus misztériumának ismeretét. A hit sokkal több, mint értelmi ismeret, ezért ismerni is kell, hogy tudatosan vállalni tudjuk. Ma sokan mondják, hogy mindegy, mit hisz valaki, csak higgyen. Nem gondolnak arra, milyen sértés Istennel szemben, hogy amikor Ő személyesen eljött hozzánk, meghirdette az Evangéliumot, akkor mi ezzel nem törődve, a magunk útján szeretnénk eljutni hozzá. Így Isten helyére a magunk gondolatait

Tócói Harangszó

Kiadó: Fodor András plébános. Szerkesztők: Almási Gábor, Almásiné Németh Katalin

H-4031. Debrecen, Holló László sétány 1. Tel./Fax: (52) 491-060

A Harangszó elérhető honlapunkon is: <http://szentcsalad.dnyem.hu>

helyezzük. A hit évében igyekezzünk jobban megismerni hitünket. Kapcsolódjunk be plébániánkon a hitről szóló előadásokba, fiataljaink az ifjúsági közösségekbe, ahol felnőtt módon találkozhatnak Jézus Krisztussal és tanításával. Olvassuk rendszeresen a Szentírást, a Katolikus Egyház Katekizmusát, a hitről szóló katolikus kiadványokat.

(Forrás: <http://www.magyarokurir.hu/hirek/>) *Pető István atya*

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban nem volt keresztelés templomunkban, és nem volt hozzánk tartozó temetés sem.

Április utolsó vasárnapján az ifjúsági gitáros misén a Szent Anna templom családos kórusa énekel, Schaffné Panni vezetésével. Köszönjük, hogy eljöttek hozzánk, kísérje Isten áldása továbbra is őket.

Május első vasárnapján, a szentmise végén köszöntjük az édesanyákat. Égi Édesanyánk tiszteletére ebben a hónapban a szentmisék előtt (vasárnap $\frac{3}{4}9$ -tól, hétköznap pedig $\frac{3}{4}6$ -tól) Lorettói litániát végzünk.

Esti mese helyett

Huszonévesként írtam pár mesét, sőt meseregényt is. Azt gondoltam, hogy ha valaki, akkor én meseolvasó apuka leszek, aki minden este ott ül egy könyvvel a gyerekek ágya mellett. Nem lettem az. Rá kellett jönnöm, hogy jobban szeretek én kitalálni történeteket, mint mások által megírtakat felolvasni. A saját történeteim viszont gyakran görbe tükrök lettek, vagy antimesék. Nem feltétlenül szolgálták a gyermekeim fejlődését, aztán azon kaptam magam, hogy a gyerekek az ágyban fekvé egyre gyakrabban kérik tőlem: „Apa, mesélj valamit Jézusról!” Elmondtam nekik, hogy ezek nem mesék, hanem igaz történetek, és még jobban kezdte érdekelni őket. Olykor elővettünk egy képes Bibliát, de legtöbbször fejből mondtam el egy történetet, miközben úgy éreztem, hogy nem is én mesélek, hanem csak engedem, hogy jöjjenek belőlem a szavak, miközben valami nagyon kellemes meleg áradt szét a mellkasomban. A gyerekektől pedig csak jöttek és jöttek a kérdések, olyanok, amiket talán a teológusok sem tesznek fel, és amikre nehéz, mégis meglepően könnyű válaszolni, mert ezt a történetet nem mi találjuk ki, és nem mások írták, ez nem egy lezárt történet, és nem is lesz vége, hanem örökké tart, és mi vagyunk a szereplői itt és most.

Almási Gábor

Bemutatunk egy családot - a Baksa család

A mostani családbemutatásnál könnyű dolgom van, hiszen nem csak ismerősünk, hanem jó barátunk is ez a pedagógus házaspár, kislányuk pedig a lányunk iskolatársa. A családfő, **Gyula** a Tóth Árpád Gimnáziumban kollégánk volt, és – mivel akkoriban döntött úgy, hogy szeretne megkeresztelkedni, - édesanyámat kérte fel keresztanyjának, és a férjemet keresztapjának (aki szokta is emlegetni viccesen, hogy van egy keresztfia, aki idősebb nála...) Gyuszi Kárpátaljáról származik, édesanyja görög katolikus, édesapja református volt, de egy pedagógus családban abban az időben nem lehetett ezt nyíltan felvállalni. Már felnőttkorában, édesanyja súlyos betegségéhez kapcsolódóan ért meg

benne az elhatározás, hogy megkeresztelkedik, el is járt felkészítőre Verdes Miklós atyához, az Attila téri görög katolikus templomban keresztelkedett meg 2004-ben, és nem sokkal később itt volt az esküvőjük is. **Andrea** mátészalkai, ő is görög katolikusnak van keresztelve, édesanyja vallását követve, bár a nagyszülei között neki is akad református és római katolikus is, gyerekként mindenféle szertartásra elvitték, most a római katolikus szertartást érzi leginkább a sajátjának.

Gyuszi eredetileg nem pedagógus, fizikus ill. fizikatanár végzettséget szerzett az ungvári egyetemen és sokáig mérnökként dolgozott egy műszergyárban, majd amikor ez a rendszerváltás után megszűnt, informatikát kezdett tanulni Debrecenben az akkor még Kossuth Lajos Egyetemen. A diploma megszerzése után, 2001-ben jött át Magyarországra, cégeknél nem tudott elhelyezkedni, mivel még nem volt állampolgársága, de a Tóth Árpád Gimnázium igazgatója felvállalta az ezzel járó plusz papírmunkát, így ott kezdett el tanítani, és azóta is ott dolgozik (időközben honosította a fizika szakos diplomáját is, így fizikát is tanít). Andrea humán beállítottságú, ő történelem-ének szakon végzett a Nyíregyházi Tanárképző Főiskolán, majd a piaristáknál a Sapientia Szerzetesi és Hittudományi Főiskolán szerzett „Ember-, erkölcs- és vallásismeret” szakos diplomát. Ő a Diószegi Sámuel Szakközép- és Szakiskolában tanít.

Kislányuk, Mária Anna (akit csak **Majának** becéznek) 2005-ben született. A Svetitsbe járt óvodába, és most iskolába is, első osztályos. Nagyon tetszik neki az iskola, jó tanuló, kedvenc tantárgyai a rajz, a technika, az ének és a tesi, jó mókának tartja, hogy tanulnak furulyázni is. Eleven, mozgékony kislány (rossz nyelvek szerint három fiú veszett el benne), de a szentmiséket szépen végigüli.

A mi templomunkba egy „véletlen” folytán keveredtek, egyszer a Szent Annára szerettek volna menni a háromnegyed 9-es misére, és amikor odaértek, derült ki számukra, hogy olyan nincs, csak fél 9-es. Így kijöttek a Tócsóskertbe, és itt is ragadtak. Úgy érzik, hogy itt családiasabb a légkör, tényleg lehet érezni a Szent Család jelenlétét, nagyon kedvesen fogadták őket, és gyermekbarát hely, nem néznek rosszálló tekintettel, ha egy gyermek kicsit elevenebb. És a régi kedves ismerősök mellé – István atyát és Aranka néniéket még Mátészalkáról ismeri Andrea – egyre több újat is szereznek.

Isten hozta őket miközöttünk, és kísérje az Úr áldása további életüket!

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

Ápr. 28. (Húsvét 5. vasárnapja): Ifjúság

Máj 5. (Húsvét 6. vasárnapja): Németh család

Máj 12. (Urunk Mennybemenetele): Gyarmati család

Máj 19. (Pünkösdvasárnap): Képviselőtestület

Egy a hónap szentjei közül: Billiart Szent Júlia

Marie-Rose-Julie Billiart 1751. július 12-én született Cuvillyben, Beauvais egyházmegyében, Észak-Franciaországban. Szülei szerény kisparasztok voltak. Kiemelkedő jámborsága miatt - abban az időben nagyon jelentős kivételként - megkapta az engedélyt, hogy már kilencévesen az első áldozáshoz járulhasson. Tizenhat éves volt, amikor családja súlyos anyagi nehézségei miatt mezei munkára kényszerült. Huszonkét éves korában mindkét lába megbénult. Rendkívüli türelemmel viselte szörnyű betegségét, s eközben vallási élete elmélyült. Bénasága ellenére a kezeivel dolgozott, és ágya köré gyűjtötte a környék gyermekeit, hogy a katekizmusra oktassa őket. Amikor kitört a forradalom, Júlia elhagyta Cuvillyt, és Amiens-be utazott. Ekkor új lendületet nyert. Júlia hitoktatóként akart tevékenykedni. A szegények és nincstelenek oktatására kongregációt akart alapítani. 1804. június 1-én, a Szent Szív ünnepén Júlia csodás módon meggyógyult bénaságából. Október 15-én Júlia, és még három nővér letette fogadalmát, s ezzel megvetették egy új rendi közösség alapjait. Iskolákat szerveztek ingyenes oktatással, valamint árvaházakat, továbbá tanítónőképzőt. Vallási magatartásuk a jezsuitákéhoz hasonló jámborságra nevelt, Jézus és Mária Szívének tiszteletére irányult, célként azonban a nép közötti apostolkodás követelményeihez alkalmazkodott. Billiart Júliát választották általános előjárónőnek. Billiart anya élete végéig dolgozott. 1816. április 8-án szentül halt meg a Magnificat szavaival az ajkán. 1906-ban boldoggá, 1969. június 22-én szentté avatták.

Liszkócziné Petrik Anita

Szép gondolat

Olyan nagyképűen, magabiztosan szoktunk ítélni! Megvan a véleményünk: ez ilyen, az olyan. Pedig dehogy tudjuk, milyen a másik ember! Egy másik életből csak a felszín látjuk, a jéghegy csúcsát.

De hogy mi is történt egy másik ember életében a születésétől kezdve mostanáig, hogy mitől lett ilyenné, milyen terheket hordoz, mennyi érték és szépség van benne, csak talán nem volt, aki előcsalogassa, észrevegye - sokszor alig-alig sejtjük! (*Székegyházi János*)

Gyerekszáj

Legutóbbi látogatásakor a 4 éves Beni egyenesen papának szegezte a kérdést:

- Papa hoztál valamit?
- Hoztam, de azt már oda is adtam. Mit szeretnél kapni?
- Hááát, megmondom: "a" betűvel kezdődik és hasonlít az autóhoz...

Egy csepp derű-felnőttnek sem árt

A gyerekek arról tanulnak a vasárnapi iskolában, hogyan lehet megkülönböztetni a rosszat a jótól. A tanítónő szemléltetni próbálja a tanultakat:

- Nos, gyerekek, ha én belenyúlok egy férfi zsebébe és elveszem az összes pénzét, akkor mi vagyok én?

Mire Pistike hangosan bekiabálja: - A felesége!